

Warszawa, dnia 13 stycznia 2020 r.

Sygn. akt VI Ka 176/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: sędzia Marek Wojnar

protokolant: sekretarz sądowy Aniela Zając

przy udziale oskarżyciela prywatnego J. J.

po rozpoznaniu dnia 13 stycznia 2020 r.

sprawy H. M. (1) córki W. i H., ur. (...) w W.

oskarżonej o przestępstwa z art. 216 § 1 k.k., art. 212 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku

z dnia 5 września 2018 r. sygn. akt II K 65/16

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zasądza od oskarżyciela prywatnego J. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem opłaty za drugą instancję oraz wydatki poniesione w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 176/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 5 września 2018 r., sygn. akt II K 65/16

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		H. M. (1)	niekaralność stan majątkowy	Zapytanie o karalność Informacja (...)	146 149
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	zapytanie o karalność informacja (...)	Okoliczności wynikające ze wskazanych dokumentów nie budzą wątpliwości i należy uznać je za udowodnione

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku polegający na przyjęciu, iż karalność przestępstw popełnionych przez H. M. (1) i polegających na znieważeniu J. J. w obecności jego dzieci oraz pomówieniu go w obecności funkcjonariuszy policji upełnęła 24 kwietnia 2014 r., podczas gdy oskarżyciel prywatny nabył pełną wiedzę na temat wyżej określonych przestępstw nie wcześniej niż w dniu 19 grudnia 2014 r., czyli w dniu sprecyzowania skierowanego wobec niego aktu oskarżenia rozpoznawanego przez Sąd Rejonowy w Otwocku w sprawie o sygn. akt II K 614/13, co przekłada się na zasadność poglądu, iż karalność przestępstw popełnionych przez H. M. (1) upływała w dniu 18 grudnia 2015 r., co doprowadziło do bezzasadnego i bezpodstawnego umorzenia niniejszego postępowania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Zarzut apelacji pełnomocnika oskarżyciela prywatnego J. J. jest bezzasadny. Z treści art. 101 § 2 k.k. wynika jednoznacznie, że karalność przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego ustaje z upływem roku od czasu, gdy pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy przestępstwa, nie później jednak niż z upływem 3 lat od czasu jego popełnienia, przy czym stosownie do art. 102 k.k. okres ten ulega przedłużeniu o 5 lat, jednakże w sytuacji, gdy w okresie określonym w art. 101 § 2 k.k. wszczęto postępowanie. Czyny zarzucane oskarżonej miały miejsce w dniu 25 kwietnia 2013 r. Bezspornym jest przy tym, że zdarzyły się one w obecności oskarżyciela prywatnego i członków jego rodziny, a osoba oskarżonej, której zarzuca ich popełnienie, która jest siostrą oskarżyciela prywatnego, była mu doskonale znana. Całkowicie chybione są zatem zarzut i twierdzenia apelacji, że oskarżyciel prywatny nabył wiedzę o zdarzeniach będących przedmiotem niniejszego postępowania oraz o osobie sprawcy dopiero w dniu wniesienia skierowanego przeciwko niemu przez H. M. (1) aktu oskarżenia w sprawie o sygn. akt II K 614/13 (nota bene, wbrew twierdzeniu apelacji, nastąpiło to nie w dniu 19 grudnia 2014 r., lecz w dniu 23 lipca 2013 r.- k-2 akt sprawy II K 614/13). To bowiem nie z owego aktu oskarżenia oskarżyciel prywatny czerpał wiedzę o czynach, które zarzuca oskarżonej H. M. (2) i o tym że to ona jest ich sprawcą, lecz z faktu swojej obecności, w czasie zdarzenia, będącego przedmiotem zarzutów obecnie formułowanych przez niego w prywatnym akcie oskarżenia. Tym samym dla oceny czy w przypadku czynów,

których popełnienie oskarżyciel prywatny J. J. zarzuca H. M. (1) w prywatnym akcie oskarżenia nastąpiło przedawnienie karalności irrelevantna jest okoliczność i data wniesienia przez H. M. (1) prywatnego aktu oskarżenia przeciwko niemu, który dotyczył zdarzeń z dnia 25 kwietnia 2013 r. Skoro zatem osoba sprawcy czynów, których popełnienie oskarżyciel prywatny zarzuca H. M. (1), podobnie jak same czyny, z racji tego, że było to w jego obecności, były mu znane w dniu 25 kwietnia 2013 r. to tym samym zgodnie z art. 101 § 2 k.k. karalność tych czynów ustała z upływem roku tj. 25 kwietnia 2014 r. (vide art. 123 § 2 k.p.k.), a nie jak niewłaściwie przyjął Sąd I instancji – w dniu 24 kwietnia 2014 r, co jednak nie miało wpływu na prawidłowość zaskarżonego orzeczenia. Oskarżyciel prywatny J. J. dopiero w dniu 3 marca 2015 r. wniósł prywatny akt oskarżenia przeciwko H. M. (1) o czyny z art. 216 § 1 k.k.

i art. 212 § 1 k.k., które miały być popełnione w dniu 25 kwietnia 2013 r., a więc po upływie rocznego terminu przedawnienia karalności, o jakim mowa w art. 101 § 2 k.k. Przedawnienie karalności jest okolicznością obiektywną, wynikającą z racji upływu określonego czasu kalendarzowego. Ustanie karalności następuje więc z mocy prawa w rezultacie samego upływu czasu kalendarzowego odpowiadającego terminowi przedawnienia. Okoliczności tej nie zmienia fakt procedowania w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji, w sytuacji gdy już w chwili wnoszenia przez oskarżyciela prywatnego aktu oskarżenia nastąpiło przedawnienie karalności czynów zarzucanych

oskarżonej H. M. (1). Apelacja pełnomocnika oskarżyciela prywatnego, poza odmienną i zupełnie nietrafną, w świetle przedstawionych wyżej okoliczności, polemiką ze stanowiskiem Sądu meriti, nie przedstawiła argumentacji, która mogłaby je skutecznie podważyć i stąd też jej zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie.	
Wniosek	
o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec bezskuteczności zarzutu apelacji brak było podstaw do uwzględnienia jej wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
-----	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
Utrzymany w mocy zaskarżony wyrok w całości.	
Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy	
Wobec niezasadności zarzutu i wniosku apelacji brak było podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania i stąd te ę nale ęało utrzyma ę go w całości w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
-----	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwi ęz le o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
-----	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwi ęz le o powodach uchylenia	
-----	-----
-----	Konieczno ę przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięzle o powodach uchylenia		
-----	-----	
-----	Konieczność postępowania	umorzenia # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
-----	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----		
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Wobec nieuwzględnienia apelacji, o kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 636 § 1 i 3 k.p.k. oraz art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23

czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.), przy czym opłatę za drugą instancję od oskarżyciela prywatnego zasądono w najniższej przewidzianej kwocie tj. 60 zł.

7. PODPIS

SSO Marek Wojnar

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela prywatnego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie o umorzeniu postępowania wobec oskarżonej H. M. (1)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana